

Elátkozott kincs

Mikor tisztítkozik az arany, azt aranyégésnek mondták. Minden hetedik évbe' tisztítkozik az arany, akkor kék lánggal ég. Aztat má' saját maga apu is látta. A pusztával szembe' a tetőn szántottak, az arany meg ott égett. Kék lánggal égett az is. Akkor bentró' a pusztáró a házaktó' kiabáltak, hogy:

– Jój, gyertek gyorsan, tisztítkozik az arany! – olyankor ki lehetett venni.

Akkor mindenki szaladt és onnan irányították, hogy hova menjenek. No, majd az egyik, aki szántott, otthagya a lovakat, ment. Arra menjé', arra menjé' – mikor odaért, mondták neki, hogy ott van. Oda leszúrt egy botot. Úgyhogy ő leszúrta oda a botot, és éjszaka visszagyött, oszt kivette a fiával. Mer' úgy mondták régen, hogy amellyik arany nem átokkal van eltéve, aztat ki lehet venni, de viszont amellyik átokkal van eltéve, aztat nem tudják kivenni, akarmit csinának. Kiásták, kivették az aranyat, eltüntek... egy másik faluba' építettek nagy házat. Rá egy évre, ahogy a ház készen lett, a papa is meg a fia is meghalt. Azé', mer' ahonnan kivették az aranyat, aztat a gödröt nyitva hagyták. Be kellett vóna takarni. Nyitva hagyták a gödröt, és rá egy évre, ahogy a házat felépítették, mind a ketten meghaltak. Ezt is beszéte apu. Ezt má' ő saját maga tudta, nemhogy valakitő' hallotta.